

บทละคร ร้อง

เรื่อง อุพันหอง

(พระศรีวิชนา)

สำหรับละครหลวง นฤมิตร

ว.ศ. ๑๒๙

โรงพิมพ์ ศุภการ จารุณ

๑๒ มี.ค. ๒๕๒๒

บทละครเรื่อง เรืองฤทธิ์

บทประพันธ์โดย พระศรี วรนา
(พระศรี วรนา ดำหรับละคร หาดวง นฤมิตร
ร. ศก ๑๒๘)

ตัว ละคร

- ๑ นายอิน นายโรง อายุ ๓๐ เป็น คน มี ความรู้
ชื่อ ดัดย ชย
- ๒ พ่อตง ทองย้อย อายุ ๖๗ เจ้าของ ห้าง แก้ว มี
ความ วิชาด หัก แฉ่ง
- ๓ เอ็นไฮยิกโกศักดิ์ หมอ ความ อายุ ๔๔ ฉลาด
แต่ มี ความรู้
- ๔ ชุนไฮย ชินะเขตร อายุ ๓๓ โดภ กถา
- ๕ หาดวง นาง เอก อายุ ๒๒ ด้วย มี ความรู้ แต่
ฉลาด อย่าง ได้ มย ใหม่ ใจ นั้น คง

๒

สุข ส้ม สก๊วต

ยังมีโปรตีนบุรีษ คนใช้ หมอ ความ บ่าวชาว

นคร แด่ กุฎี รก เจ้า

ชุด ที่ ๑

(สุข ส้ม สก๊วต) ฉากใน ห้องแถว เข้า ตัว นคร

มี หลวง แต่ง ตัว อย่าง คน จน แค่นี้ขาด

ชม ดงนอก รับ ดนตรี ๑ (หลวง) เคย อยู่

ตึก, ครึก ครื้น, ชื่น มน แดว อยู่ ห้องแถว, แอ้ว แล้ว

สัเวน, ขัด เขิน เหลือ เคย คัด วัน, สิ้น ดั่งสาว, ไม่

จวน เจือ เพราะไม่ เชื้อ, เคย ห้าม, หยาม ทัก ทัก ไช้

เลขห้อง

หลวงครอง, ดั่ง ดั่ง, ต้อง ทั้งอย่าง แม่นรักทวีพย, ขบข้าง,

เลขหมู่

คู่ คม คัก ชู รัก, คัก คัก ดั่งวัน, หลวง ก็รัก ให้ เด็กหัก,

895.9112

จัก หลั่ง, คู่ ฉันทิใด ค้อง ยธมได้, เคย คัด, พัด มา อยู่

๒๖.๖.๒๕๒๓

เลขทะเบียน

บ. ๑๒๒ ๖๑๗

น. ๕๓๐

เรื่อง กุณทอง

๓

กับเนอคู่,จำมะห่อ,พอไฉน ถึงยากจน,ทนทุกข์,กัดหัวใจ
เหมือนมีไชย,ชอบหลอน,ควรจะปอง ๗ ๖ คำ

เขวบาง ๑ (หลอน) พิไหรเพียร,เป็น

เลี่ยม,ในห้างใหญ่ เงินได้,โอ้อะ,ซอเข้า

ของ ไม่มากพอ,ชดอวัน,ประคับประคอง เพียง

กันต้อง,ชีวิตน้อย,พอ ดยน้ำ ความยากแค้น,

แต่ต้น,เหมือนคนกลดก ฉานกระฉก,ดตอก

ชัด,ป่วนบัด ขวา ถึงวันรมย์,ดมสบาย,ไม่วายซ้ำ

ปดมแล่นปดม,มดมว่า,ร่ำทำตรอม นัยไฉน,ไพร่

เมื่อไร,แต่ไว้ทพย เพราะอาภัพ,เป็นกำพร้า,

มาแต่ยอม มาพบหลอน,รักหลอน,ควนประนอม คุณ

หญิงน้อย,รู้ยัง,ว่าผู้ดี มหัจจรวรย์,บุพเพสัน,

นิวาศเฮย กระไรเลย,เหลือเส้นหัว,จะเว่นั้น

สำหรับมนุษย์, ทุก บรูซ, ฤๅ ศัตรู ทุก ชีวิต, ใคร จะ
 เห็น, ควร เห็นใจ ๗ คำ เจริญ (ตา ของ ยัย
 เขามาถามถึง ผัว แด่ เอ็ม เพื่อดู คดี หลาน ที่ เรียก ว่า ดุง)

สร้อย ส่น คดี ๑ (หลวง) เห็น ที่มุง, แต่พอ
 ดุง, ทอง ย้วย นี่ แก ปรานี, เหมือน นิดา, ก็ว่าได้
 อยู่แต่ตัว, ผัวไม่อยู่, รู้เห็นใคร เป็น ผู้ใหญ่, เหมือน
 ญาติ, ไม่ขาดมือ คอย ส่นก, ไป เทียว ทุก, หัว เมืองได้
 พุด แยกได้, เจ๊ก ผัว, อยู่ข้าง คัดของ แต่ยากจน, คน
 เข้ม, อยู่เต็ม ตรง เทียว หงฮอง ๆ, แปร หนังสือ, ฤ
 เรียง ความ จึง รับจ้าง, ร้าง ม่าย, เมื่อกาย แก่ ก็
 ปลัด แปร, ไม่เหมือนหนุ่ม, ซ้อน รุ่ม ร่าม แต่ แก เพียร,
 เขียน หนังสือ, ดาย มืองาม เดือน ห้าง สาม, ดี สิบ
 ชาติ, ไม่ขาด เคย ๗ ๖ คำ เจรจา (ดุง ทอง ย้วย

เรื่อง ฤ พน หอง

๕

มา พุด ด้วย อีก พอ เห็น นาย ไฉน ฝัก เขา กลับ จาก
ห่าง พอ ครัว ก็ เลี้ยง ไป หวด มา รับ เลือ ตัก นำ ให้ ฝัก
ต่าง หน้า ทำ หน้า อย ประ แบง แด กิน ของ ว่าง ปฏิบัติ เขา
อก เขา ใจ อย่าง สนิท เต็ม รัก เต็ม ใจ ฝัก เข้า หยอก
เอ็น ก็น)

บ่าว ไบ ไบ รับ คน ตรี ๑ (ไฉน) ทรม สงวน,
หวด ของ ฝัก, คู้ ชัด เลือก คู้ ฝัก, สวด คว, ฤ
หวด เอ้ย นำ แค้น ใจ, ใจ ไฉน, กระไร เลย แค้น
สอย เลย, กุสุม ฟ้า, เกิน หน้า ชม (หวด) อยาก จะ
ทั้ง, ก็ เขียว ด้ง, ทั้ง เลี้ย เลย ใจ เลี้ย เลย, เขียว เลือก,
เลือก ไม่ สม ถึง ยาก แค้น, แค้น สอน, ชื่น อารมณ์
หวด อยาก กรม, อนาคต, ชั่ว เลี้ย (ไฉน) มี
ชัว คม, เม็ด เลี้ย ชาก, ไม่ ปรากฏา ที่ จะ ตา, หวด

ปิ่น คดถึง นอก ๑ (หดวน) ถึง มั่งมี, ศรี

สุข, ออ กุณทอง ยัง เป็น ร่อง, หดวน คู้, ชู้ ไฉน

ต้อง ชีวติ, ชีต ชื่น, วรรณใจ แล่น สุขใด, ใน พิภพ,

ดบไม่ มี ความ รักนี้, ดีร้าย, ตาย ฤ เป็น ไม่

รู้เว้น, รู้ทาง, เวศ ร้าง หนึ ทพย หิว ประจณ, คบ

เนภาะ, คน เคราห์ ดี ยาม เคราห์ ร้าย, ตาย เป็น ฝ,

มัน ธิเกด ๒ ๔ คำ เจรจา (ในน กติบ จาก ห้าง

หน้า เลี้ย ชัด เหย เห็นได้ ใน ลูก ตา ชัด ๆ เทียว ว่า

คง มี เคราห์ ร้าย ไรมมา หดวน ร้อนใจ รับ ดึงไป รับ หมวก

ไม้ ท้าว แล้ว กอด คอ ถาม อย่าง ตก ออก ตกใจ “ ไฉน เป็น

ไร ไป ไม่ สบาย อย่างไร ฤ จะ ไฉน ไฉน บอก หดวน นิคช ”

ไฉน ฝนใจ คอบหน้า เณย แต่ ชัด ๆ ที่ ลูก กระ เดือก “ ฉันทไม่

เจ็บ ไข้ ไหว หรอก เป็น แต่ ง่า มัน ขลุค ขลุค นิด หน่อย

๘ **ต้น คมิต**
 เท้า นัน และ ” พุด แล้ว เท้า นัน ไม่ ทัน ถอดเสื้อ ก็ ทอด
 หู้ย แผ่น ดง บน เก้า อ หวาย หลอดน เข้าไป นิ่ง ถอด กุญ
 ท้าว รอง ท้าว ให้ แล้ว คุณ เข้า ขึ้น ถอด ผัว อยู่ ข้าง ๆ)
 อม คึก คัก ๑ (หลอดน) ไฉน บอก, เมื่อนี้ นิด,
 อย่า บิด เถย พุท ไช้ เอย, คง มี สิ่ง, บึง ไฉน (ไฉน
 หัน หน้า มา ของ ตา เมื่อนี้ คดถึง รั้ว คึก ความ รัก แก้ว แหว
 อยู่ ใน ถู คม ใน ดวง หน้า ขำ ทราบ หัวใจ เถย คดถึง
 จัน อยู่ ดัก ครัว ส่อน ชม หน้า กับ หน้า เมื่อนี้ รัก ยก
 มือ ถอด รว กระ จะ ขาดใจ อยู่ รอน ๆ ไฉน) พี่
 เหลือ เล่า, ขาว คิบ หาย, ร้าย สุดใจ (หลอดน) เกอะ
 เล่า ไป, เล่า ไป, หลอดนใจ ดี เตรียม ตัว แล้ว, แก้ว กัด,
 ไม่ หน้า ค้น ดู สี ไฉน, ใจ ขึ้น, อยู่ เต็ม ที่ (ไฉน)
 ที่ หาง คัด, คัด เต็ม ย่น, เจียน เต็ม ที่ ชื่อ ของ พี่, ถู

เรื่อง ฤๅ พิน พ้อง

๘

ออก, เขา บอก ตรง (ต่าง คน ต่าง คตัง ชึง แด ตุ ตา
กัน ลัก ครัว หลวน) เขา โกรธ ชึง, ฤๅ เขา จัง, จะ คด
ได้ (ไฉน) ไม่ใช่ไม่ใช่, ขาดทุนใหญ่, จึงได้ส่ง
(หลวน) อีก ก็ เตือน, เลื่อน เวลา, ให้ ขำ ลง ฤๅ
ขอ คง, อีก ลัก ปี่, ตี กระมิง (ไฉน) ไม่ใช่ไม่ใช่,
ให้ออก. บอก ล่วง หน้า วัน ที่ ห่า, นี่ แล้ว หลวน,
จน จะ คตัง โทษ พี่ ผิด, มิได้ คิด, ถึง กำลั มี คว
หวัง, คู่ คว, แม่ หลวน เลย นี่ ชตา, พา เมีย, มา
เถี่ย สุก ขอม ช่อ ชุก, ห้อง แวด, แหว่ สุก เขี่ย
(หลวน เลี้ยง สเทือน เต็ม ทำใจ ดี) ยอม ขอ ทาน,
กิน พี่ เขี่ย, ไม่ เคย เคย ขอ สบาย, เซย ไฉน, มิได้ ท้อ
จะ ตก ทุกข์, ตก ยาก, ไม่ จาก แล้ว เกิด กต่า แก้ว,
สู้ โสค, อย่า โสค ล้อ มัน คง เบียด, เพียน ชตา,

๓๐ ^๕ตื่น ตบิด

เพดาร์อ ^๕นำด้อ ๆ ^๕ชนเล่มอ, เอ่อเล่ดง ใน

อย่ากตัว, มัวทุกข, มาบุก เควาห์ ทำใจเสาะ, นั้นมิ

ควร, ถ้วนแต่หลง ยัง หนุ่ม แน่น, แล่น ต่मारถ,

อาจทง กรุง เทพ ๑ คง, มี ทาง, รับ จ้าง ชุม ๗ ๑๔

คำ เจริจา (ในน คอยมีใจ ไม่ ^๕ทน หวังเหมือนดัง

คาด เงินยัง ถนอมไว้ มีอยู่บ้าง ก็ พอจะเป็น เล่บยังไป

พดาง ^๕จึ่งไป ^๕ขอ ^๕หนังสือ ^๕พิมพ์ มาดู เขาจะจ้าง

เล่มีน ^๕ก็ ^๕เขียน ^๕จดหมายไป ^๕ขอ ^๕ทำงาน ครั้นไปรับ ^๕คอบ

มาฤฯ เขาไม่ต้อง ^๕การ ^๕เสีย ^๕มาก มีขอ พบตัวอยู่ต้อง

แห่ง ^๕ก็ ^๕แต่ง ^๕ตัวไป พ่อ ^๕ลุง ^๕ทอง ^๕ยู่ ^๕เข้า ^๕มา ^๕เยี่ยม ^๕หุดวน

ก็ ^๕ปรับ ^๕ทุกข ^๕ให้ ^๕ฟัง ครั้น ^๕ผว ^๕กตบ ^๕ก็ ^๕ว่า ^๕เขา ^๕ไม่ ^๕จ้าง

เงิน ^๕มี ^๕ก็ ^๕หมด ^๕ลง พ่อ ^๕ลุง ^๕ก็ ^๕พน ^๕เสีย ^๕ต้น ^๕คิด แต่ ^๕ฝน

ใจ ^๕ช่วย)

หนึ่งเดือน ๑ (ลุง) พุดฝรั่ง, ทง หนึ่งเดือน, ถาย
 มือเขียน เคยเดาเรียน, แปลได้, โหม พ่อหนุ่ม (ในน)
 แปลได้, ตี ด้านวน, ล้วนรักคุณ ทำได้ คุ่ม, คำ จ้าง, ทุก
 อย่างแปล (ลุง) ตี ตี, เกิด พรุ่งนี้. จะ หาจ้าง ถึง ผิด
 บ้าง, ดุจ ด้วย, จะ ช่วยแก้ (ในน) พ่อลุงโปรด, การบุญ, บุญ
 แท้ ๆ หลานคงแย, ถ้าแม่ ไม่, ได้ ฟังพา ข & คำ เจริญ
 (ลุงไป แล้วเอา หนึ่งเดือน มาให้) ในน ก็ แปล คน ดึก
 หนึ่งวันรักคุณ ครั้น แล้ว ดุจ ว่า พ่อใช้ ที่ ผิด ก็ ช่วย
 แก่ ไซ้ รับไป ได้ เงิน มาให้ ๑๕ บาท สอง เมีย ผัว
 ตีใจ พ่อ ลุง แอบ บ่น ว่า สงสาร มัน ตู ด ผล ประโยชน์
 ตัว ลาม ล้วน ให้ เลี้ยง ส่วน หนึ่ง จะ หา งาน เพิ่ม อีก ก็
 เกรง จะ ไม่ ใคร ได้ ด้วย ตัว ขรา แล้ว คน เขา มัก ระวัง
 ไม่ รั้น ไล่ ว่า ข้าย แก่ คน หนึ่ง ขยัน แต่ ทำงาน ได้ ดี เท่า กะ หมู ๆ

พ่อ พ่อ ดุลงไป แล้ว ไฉน ก็ ขอ จดหมาย เหตุ มาอ่าน
 พ่อ ดุ ก็ กลับ มา นั่ง ด้วย อิก ไฉน อ่าน ๆ แล้ว ยัง ใจ
 หน้า แดง กำ ขัน ทุก ที่ ทุก ที่ ประ เดียว ดุ ขัน หว ่ว
 เค้น คบ มือ คัด ดิน รวด กระ บ้า เค้น เขา พ่อ ดุ และ แม่
 เมีย ด้วย ตก ใจ ตลิ่ง จัน พ่อ ได้ สติ ถาม ว่า อไร กัน
 ไฉน บอก ว่า “ เขา ดง หนึ่ง ล้อ พม พ สืบ หา ญาติ ดิน ท ของ
 พระยา พญา ธิคุณ ดึก ดำ เหว ”)
 ฝรั่ง คง ตัด ๑ (ดุ) พระยา พญา, ยัง
 ใจ มา, เกี่ยว ดอง ได้ กระ พ่อ ไฉน, ยัง ใจ กัน, ขัน นัก หนา
 (ไฉน) คุณ แม่ หนอม, บุตร น้อย นัน, เป็น มารดา
 พระยา พญา. เป็น ตา หาดาน, ท่าน ย่า แดง แต่ คุณ
 แม่, แล้ว ส้ม คั, รัก กระ พ่อ หนุ่ม ตะ กอ, ตาม กัน, ไม่
 ทน แดง คุณ ตา โกรธ, ทำ ไทษ ได้, ไม่ พลิก แผลง

เรื่อง ภูพน ห่อง

๑๓

พูดแข็งแรง, คัดรอน, ช้อน บัก บัน คุณแม่ คัดอด, ลูก ชาย,
ตาย เลือด ทำ พ่อ ชอก ข้ำ, ข้ำ เม่า, ไม่ เบา ชัน
คั้ง สร้าง เติม, สร้าง เติม, เหม เหม มัน ได้ ล้าง ทิน,
ทัก แม่ คำ, มา เป็น เมีย ยก ดิน ให้, ไป กระยาย, ขาย
เข้า แกง แต่ แดง ๆ, แดง พนอ, จน พ่อ เลี้ยง แต่
แปลก อยู่, ใจ สูง รั้ว, เรื่อง บัว เมีย มา คู้ย เชื้อ, ช้อ
สำคัญ, ใจ ตัน ใจ (ลุง) ช้อ ที่ เอ่ย, เคย ดั่ง, คั้น ๆ
หู ดู เหมือน ดู, หมายถึง แม่น, เทียว แผ่น ไหน เมื่อ
ปี ก่อน, เกิด ดาว, ขาว อโว อ้อ เรื่อง ที่, พี่ ชาย ใหญ่,
ของ มารดา (นาย ไลน์, ปลาด หน้า ดัน ว่า) จริง ๆ
อยู่, ดัน ก็ รั้ว, เรื่อง ลุง เอ่ย ดัน ไม่ เคย, พูด ฟุ้ง, ดอก
ลุง ขา แต่ พ่อ ลุง, มั่ง เหมือน ขาคี, ญาติ กา คน ที่
ว่า, หน กี่ ตาย, เลี้ยง หตาย มี พ่อ ลุง ขยาย, ถึง ลูก

ชาย, เจ้าคุณ ตา ที่ ทรมา, จำคุก, ทุกข์ บัดนี้ ปล้น
 ดาว คนอง, ต้อง อาญา, ๑๕ ปี (ลงพูดเร็ว ๆ) นั้น
 นะ ช้, นั้น นะ ช้, เดียวนี้ (ใน) ท่าน พันโทษ,
 โดดไป, บั๊กซ์ ไคฉิบ หนี ดับ ติบ, ลูก ชุน นาง, ทำ
 อย่างไฟร์ ข่าย เพื่อนบ้าน, ชัน คุณ ตา, ไม่กล้าไป
 เถย ตายใน, เมือง สงขลา, กว่า สาม ปี นำปลาด,
 ข้อประกาศ, หา ญาติกา ของ คุณ ตา, นำปลาด,
 ประกาศ นี้ ถ้า ถึง ฉับ, หลาน ตา, ทำ จะ ดี จน
 เต็มที่, หนะแม่ หลวน, ควร จะ ต้อง ฟัง มารดา, ว่า
 คุณ ตา, พฤษมา นัน เงิน คง พัน, รวยไม่เบา, ทั้ง เข้า
 ของ เครื่องเพชร นิต, รูปพรรณ, ชัน นาก ทอง กัด
 จะ ต้อง, วุ่นวาย, แย่ง หลาย ตน คุณ แม่ ออก, ข้อ
 มี, พี่หญิง ชาย จะมี หลาย, คน ก้มง, ยังขัด ต้น

(ฤๅ) คุเหมือน ฤๅ, คุณ หนึ่งใหญ่, ไม่ หตาย คน
 ถ้างั้นเขา, ด้บ ประตุน, ประกาศโย (โคนดีใจ) จริง
 ฤๅว่า, ถ้า อย่าง นั้น, บวย การ ประกาศ คุง จะ ขาด,
 ญาติกา, หาไม่ได้ อย่งไร กัน, ฉนั้น เป็น ค้อง, ขอ
 ดองไป ปรุ้งให้, รนเคระคาย, ร้าย ฤๅดี — ถ้า ด้ม
 หวั, ด้งว่า, ขตาโฉน ก็ เดะ โลก, โสคไชย, ไซได้ ด้
 ไม่เค็ด ร้อง, ตะแม่ หดวน, คุวร ยิน ด้ ได้ ด้ย ท้อง,
 ด้อง ด้ว, ไม่ มี จน ข ๒๐ คำ เจรจา (จับ มือ
 เมีย ยม ย้ายาม คนอง พ้อ ด้เห็น ทำไม่ได้ การ
 จะ ด้ คอ เขา เดย ด้ยง ถา)

บิต มาณ

ชุด ที่ ๓

(คิด ด้ง คน)

ฉากใน ด้ก หอฟ ฝัก นาย เออน

ไวยะกิจโกศล หมอ ความ ตัว ตคร มี นาย เขื่อนไวยะ
 กิจ นัง เขื่อน นังต้อ คนใช้มาบอกว่า นายไฉนมา
 หา ไม่รู้จักได้ เดียงว่า มาตาม ประกาศ หา ญาติ สนิท
 พระยาพดุมฯ ก็ให้ บอก เข้ามาได้ เดียง เห็น พอ เชื่อ
 พังได้ ว่า เป็น หลาน แน่ แดวก็ให้ นั่ง เก้า อี

เจ้า เซน ๑ (หมอ ความ) ยังไม่ มี, ดัก
 ฉบับ, รับ ประกาศ ว่า เป็น ญาติ, เจ้าคุณ พดุมฯ,
 นำฉน พัง ประกาศ, ไม่ อารู้, ถึง หุ คน ต้อง
 รอ พ้น, เดือน ครึง, จึง จะ รู้ แต่ คิด, ที่ ประกาศ,
 ปลาด ครัน ท่านไม่ มี, พิไณย กรรม, ก็ ชน อยู่
 ด้วย เจ้า คุณ, พดุมฯ, นับ ว่า ครุ มิใช่ ผู้, ควร
 ประมาท, ฉลาด ดี แต่ บ่อยโรค, บั้จุ่มัน, ไม่ ทน ตั้ง
 กว่า แล่น ช้าง, มรดก, ตก อยู่ นี้ มี บุตร ชาย, สอง นาย,

เรื่อง กุณของ

๑๗

วายเป็นคนหนึ่ง มีภรรยา, แต่ ว่าตาย ถูกไม่มี,
เหตุนี้, ประกาศไป บุตรใหญ่, บ้า ของคุณ, ก็
สูญหาย สืบทราบว่า, สิ้นชีวิต, มีบุตรชาย ญู่ไปหลาย,
มีไม่, มีใคร พบ ส่วน มารดา, คุณ เด่า, ชาวเงียบ
หาย เป็นๆ ตาย, สืบไฉน, ไม่ ประทับ แม่นไม้
มี, ใคร หมด, กำหนดครบ ก็ เป็นจบ, เรื่อง ของ,
เป็น ของคุณ ข ๓๐ เจรจา (นายไฉน หน้าเสีย
พิจารณาความ ทุกๆ ยากของตัวให้ หมดความพอง หมด ความ
ว่า “ถึง คุณไฉน จะไม่ได้ เป็น ผู้รับ ทรัพย์มรดก ถูก
ชาย ของคุณ มา จะมารับ ก็ คง จะ แบ่ง มันให้ น้อง
ผู้ตก ยาก บ้าง เป็น แน่ เพราะ ฉนั้น ถ้า คุณ จะ ต้อง
การเงิน ถ่วง หน้า ก็ จะ ผ่อน จ่ายให้ ได้” นายไฉน ก็ รับ

๑๘ คิด คง คน
หมื่น หมื่น อย่าง ค่ ออก ค่ำใจ ด้วย เต็ม ชัด ด้น หมอ ความ
ก็ให้เงิน ๒๐๐ บาท ขอบ ออก ขอบใจ แล้ว กลับไป)

ปีค ม่าน

ชุด ที่ ๔

(ไม่พัน ร้าย) ฉาก อย่าง ชุด ที่ ๓ ตัว ดกร
มี หมอ ความ นั้ ยู่ คน ใช้ มา บอก ว่า ขุน ไชย ชินะ
เขตร มา แต่ เมือง บั๊กซ์ ได้ จะ มา หา ก็ ออก ไป คั่น รับ เชิญ
เข้า มา นั้ เก้า อ ครัน ถาม ถึง ชูระ ก็ ว่า มา ตาม ประกาศ
แสดวง ญาติ ดัชนี ของ พระยา พุฒมา ธิคุณ ขุน ไชย
ชินะเขตร เป็น บุตร ผู้ เกยว ของ บุตร ใหญ่ พระยา พุฒมา ที่ ถึง
แก่ กรวม จึง มา จะ ขอ รับ ทวพย มรดก หมอ ความ

เรื่อง ภูผิน ห้อง

๑๘

ได้ เตียง แน่นนอน แล้ว ได้ ความ ว่า มารดา ได้ ดำมีไพร่
ควั่น บิดามารดา ถึงแก่กรรม ตกอยู่แก่ ยายเจ้าเคหา อาไครย
เมือง พมดง โดชน ไป เมืองตรังจนไปถึง ทำเหมือง เมือง
ภูเก็จ เป็น คน อุคม ชน ชุนไชย ชินะเขตร ตาม ถึง ญาติ
ผู้อื่น มี อีก ฤาไม่ หมอ ความ ก็ เต่าให้ฟัง ตาม เป็น
แต่จดหมายให้ คนใช้ ไป ตาม นายไฉน มา นายไฉน
โผด เข้า มา หน้า ชัด มีอ ต้น เหลียว ถัดออก แด็ก ด้วย หวาด
ว่า คง มี ขาว ร้าย เตี้ยแน่ ถอนใจ ฮือ ฮ่า ฮือ ฮ่า หมอ
ความ ก็ชัก นำให้ รู้จัก กัน กับ ชุนไชย ชินะเขตร พี่ชาย นาย
ไฉน คำนับ อย่าง อ่อน น้อม แต่ ชุนไชย บังเคย)

ประเทศ ๑ (ชุนไชย) จะว่าเจ๊, เขียว กิจ,

เร้ง คิค อ่าน แต่ ผ่อ ชาน, สรวบ ปะกาศ, คาค เม้ย หุ่น
ดงเภา เพี้ย, เม็ด เหญ่, ชุตะมุน แห่น ถุน ๆ ๆ ๆ,

จากบั้ง, ยัง ถึงคโปร ^๕ ถึงเต ^{๕๕} ถ, มาหนี, แม่ ถ ^{๕๕} ถ
 มาชต ^{๕๕} เ, ทง บาง กอก, ออกจะโหด ^{๕๕} ด้วย จัด กักร,
 เขี่ย ช้าน, พตาน ๆ ไซ ^{๕๕} บุญ อโ, ทน เต ^{๕๕} ถ, เกอะ ต ^{๕๕} น้อ
 (หมอ ความ) คุณไฉน, เข้าใจ, ไหม ที่ว่า คุณ
 ถ้าง่า, รวง แก้ว, แด้ว ทุก ช้อ ^{๕๕} ไม่ส่งไสย, ชุนไชยพิ,
 ใจ ดี พอ ไม่ต้อง ค่อ, ไม่ต้อง รong, ปรง ดอง กัน
 แม้น พุด ความ, ตาม ถบิน, สันจิตก ^{๕๕} ว่า มรดก, จะตก
 ช่น, ย่น ย่น มั่น ^{๕๕} ตาม กฎหมาย, ฝ่าย ชุนไชย, ไกถ ^{๕๕}
 กว่ากัน ^{๕๕} ตาม ยุติธรรม, มรดก, ตก แก่ มือ ^{๕๕} สัน
 เดือน ครั่ง, ถัง เขตร, เหตุ ประกาศ ^{๕๕} เป็น สัทธ ^{๕๕} ขาด,
 แก่ ชุนไชย, มิได้ หือ ^{๕๕} เป็น หลานใหญ่, ดโทย บุตร, หัว
 บ ^{๕๕} คื่อ มารดาช้อ, คุณ ไชย แหน่, ถัง แก่ กรรม ^{๕๕} ได้
 บชก แด้ว, เมอ ถน, ว่า พ ^{๕๕} นอง ^{๕๕} คง ปรง ดอง, แบ่ง

เรื่อง ถิ่น หอง

๒๓

มัน, กัน ยังก่ำ มัน เชอ ฌม, นั้น เตะ ต้ม, ฌม เนะ นำ
แต่ใช่ ค่ำ, บัง คับ, ไม่ รับ รong (ชุนไชย) ทำเมย
เหวย, เข้าเจย เจย, เขยทำ พรอ จะเหย เบ้ง, เยง ยอ, รor
เจ้า ค้อง เบ้ง ทำ เมย, เบ้ง กะ เครย, อิก เฮิน ทง
ค้อง ช้าน ต้อง, เบ็น ค้อง ช้าน, กว๋าน เอาไป (หมอ
ความ) หมาย ความว่า, ถ้าให้ ตั้, พี้ กะ น้อง เห็น
กัน ต้อง, คน เท้า นั้น, แบ่ง กัน ได้ เปรี๊ยะ เหมือน กong,
ต้อง หุ่น, ของ ชุนไชย หุ่น หนึ่ง ให้, คุณ ไฉน, ไซ้
บัง คับ (ชุนไชย) ว่า เงย ฝ่อ, ฝ่อ จะ ยอ, ถ่อ เฮิน
ช้าน เปย เจื่อ จาน, แจก เต็น, ไม่ เบ็น ศัรพพ์ (หมอ
ความ) หา มิ ได้, ฌม เข้าใจ, ตะ ขอ รับ ไซ้ จะ กตบ,
ยอ แ่ง, แกตัง ฝู ไต ฌม การุญ, คุณ ไฉน, จั้ง ไก่ เกตีย
มิใช่ ไคร, ไทน จะ เตี้ย, กัน ได้ ไหว ต้อง ตุด แท้, แต่

๒๒ ไม่พ้นร้าย

ท่าน ชุน, วุ่นไปโย ของ ชุนไชย, ใคร จะ ถ้า, มา แบ่ง
บ้าน (ชุนไชย) เมย์ ช้าน เมย์, ชุระ อเวย์, เทย เครย
หน่าน เฮ็น ค้อง ช้าน, เปย เกี้ยว เทย, เกย ก็ คั้น ช้าน
เมย์ เซย, เจย พระ, เยย จะ วัน เปย เกี้ยวบรรณา
การ, ช้าน เมย์ เข้า ถ้า ผอไฉน, จะ เซย ช้าน, การ ค้อยม
ยาม ช้าน ปัดม, ฤก เจย, จะ ให้ เค้า ร้อย บาท กว่า,
ก็ เมย์ ว่า, แก่ ขยา เม่า พุดโง่ เง่า, รำ เรย, เมย์ เข้า ยา
(หมอลความ) ผม เข้าใจ, เป็นไม่ให้, มรดก แบ่ง
ต่อน ยก, ให้อ้ง, อนาคต เลี้ย แรงเหมาะ, เคราห์ คี,
บุญ มี มา ไม่ คาค หน้า, ว่า จะได้, เป็น ก่าย เป็น กอง
(ชุนไชย) ทุก ที่ เตยว, ช้าน ซึ เนยว, เดยว เฮ็น
เครย ถึ คน ขึ้น, เจย เมย์ เทย, ช้าน ถึ ถอง
(หมอลความ ชุก บ่า เหลอ หน้า มะมือ) เป็น พอ ที่,

ในวัน ๕ ที่ ประอง ดอง ท่าน ชุน ค้อง, บอก ตำแหน่ง,
 แห่ง ตำแหน่ง ถึง กำหนด, หมด ๕, วัน ประกาศ มรดก,
 ตก ขาด, คาค เป็น หลัก จะจดหมาย, ไปรษณีย์, ส่ง
 ที่พัก ชื่น หนอง หนัก, ชัก ช่วย, ก็ บ่อย การ (ชุน
 ไชย) ทุก เทียว หว่า, ชำน ดา ตะ น้ำ, เขยา กิจ ผ่อ
 หน่ม นิด, ไฉน ถ่า, ดา ตะ ถ่าน (ไฉน พุด คำ แรก)
 ดา ขอ รัย, (ชุน ไชย) กลับ เปย, ก็ เหมย นาน จะ
 ค้อง ชาน, พัง กัน, ทุก วัน ไป ๒ ๓๒ คำ เจรจา (ครั้น
 ชุน ไชย ชินะ เขตร ไป แล้ว หมอ ความ แด นาย ไฉน ต่าง
 ตตั้ง แดง น ดุ กัน อยู่ เป็น นาน)

ฝรั่ง เดว คัด ๑ (หมอ ความ) เก่ง แหม

นี้, มหา เศรษฐี, ชาว นคร นำ จะ ช่วย, อวย พร,

ด้วยท่อนไม้ เพราะ ยิง, ถึง มั่ง มี, นี่อะไร กัดหัวน้ำใจ,
 เพื่อนจริง, ยิ่ง กว่าใคร (ไหน) ทำใจได้, เคราะห์
 ร้าย, ทุกชะตาภ ฆอ ฌม กราบ, เรือน ลัก คำ, ถ้า หัก
 ไข่น ๒๐๐ บาท, ถ่วง หน้า, ที่ กัดโยน ฌม มีโดน,
 เข้าอีก ซ้ำ, ทำยังง ไข่ได้ย มั่ง, ยัง เหลือ, เมื่อไม่ พอ
 ไปรด รด ๆ, อย่า เพ้อทวง, ถ่วงไม่ไหว (หมอ ความ)
 อย่า เตือดร้อน, สักตอน สักท่น, ให้เกินไป จะเป็น อไร,
 ๒๐๐ บาท, ชาติไม่มี ฌม ซื่อว่า, หมอ ความ, คร้าม
 ใคร เป็น เรือง จะเชื่อง, คำ ขรรมนิยม, เขียม ถึง ที่
 ถ้า ขุนไชย, ไม่ ค้องใช้, เงิน รายน ฌม นาย เออนไฮ, ยะ
 กิตย นี้, ใช้ หมอ ความ ฌม ไม่ สู้ญ, ทัง ฝ่าย คุณ, ไม่
 ค้องใช้ ประเคนใน, คำ ขรรมนิยม, เขียมไม่ ขาม

เรื่อง ฤๅ พน หอง

๒๕

ต่งตาร คุณ, บุญไม่ ถึง, อย่า พัง คร้าม คง ถึง ยาม,
เกรวี่ ดี, มี ตัก วัน ๒๐ คำ เจรจา (นายไฉน
สิ้น หวัง ก็ ตา มา ถึง)

มิด มาน

ชุด ที่ ๕

(สั้น หมายถึง) ฉาก อย่าง ชุด ที่ ๑ ตัว ตกร

มี นายไฉน นั่ง หน้าใหม่ ตาเกรียม ได้ ความให้ เมีย หลวง
ที่ ตัด ฟัง เพริด ฟัง อยู่ หน้า คำ ครว เคียด แต่ คั้น
จน ปลาย ซ้ำไป ซ้ำ มา จบ แล้ว ต่าง ก็ นั่ง หน้า ซัด ตัด
แต่ ดู ตา กัน นั่ง อยู่ อีก พุด จา ไม่ ออก ขณะ นั้น พ่อ
ดู เข้า มา ถาม ถึง เกรวี่ ดี ผัว เมีย ก็ สิ้น ช่วย กัน

เล่าให้ฟัง พ่อ ดุ พัง ๆ พยักหน้าโคลง คีร์คะ ดังเวช
 มาก ตั้ง สอน อย่าให้ยอ ท้อ เสีย ออกเสียใจไป บ่อย การ
 ควรได้ก็ได้ ไม่ควรได้ก็ แด้วไป คายก็เอาเข้า กอง
 ฟอนไป ด้วยไม่ได้ อุดล่ำหำ ใจ แข็ง คง หน้า ประจัน
 ต่อ ทุกข์ยาก อย่าง แก้วกัฏฐาดีกว่า)

คาง เหลือง ๑ (ในน) หมายจะได้, ยก
 หัว, คงตัวดี (หวดน) มีใช้ใคร, ช้ายขุนพิ, เทียน นั้น
 (ในน) รวยเป็น กอง, ไร่กะ น้อย, ไม่แบ่ง บัน
 (หวดน) ดูแต่ชั้น, ร้อยบาท, คาดเอาคืน (ดง)
 เกอะ ๆ หาดาน, ทรมาร, ทุกข์ทำไม ดง ก็ จน, ทนทน
 ไว้, หักใจ ฝน ต่เกลือก ตกกาย, ช่าย หึง, ดึง ครั้น ๆ
 คาย แด้ว ฝน, หมด เมา, เท่า ทัง เพ (ในน) ถ้าหาดาน
 ได้, หาดาน คงให้, ขุนไชยพิ (หวดน) นี้ ดูถึ, น้อย

ฤๅจน, ทนไขว้เขว (ใจน) รวย คั่งหมั่น, ไม่ หยิบยื่น,
 ให้สัก เกี จะประเด, เขาคน เดียว, น่า เสียใจ (ดุจ)
 เป็น ที่ เขา, เขาก็ เขา, ที่ เรามั่ง ไม่ ควร คดั่ง, เขดาวทม,
 ร้อง ห่ม ร้องให้ ในโลก นั้, ที่ใคร, ก็ ที่ใคร แข่ง ชง
 ไซย, มรณา, นำ หั้วเรา ๖ คำ เจรจา (ปรอบ ตั้ง
 ดอน เห็น เมีย ชบ ผัว ผัว กอด เมีย เกวลง จะเป็น ชัด คอ
 เขาก็ เลี้ยงไป)

บิต ม่าน

ชุด ที่ ๒

(ดุจ ช่วย) ฉาก อย่าง ชุด ที่ ๓ คัว ฤๅจน มี
 หมอ ความ นังตรง เวทนา หา ทาง ช่วยนาย ใจน ก็ ไม่ เห็นสัก
 ทำ พอ คน ใช้ มา บอก ว่า คา ทอง ยัย จะ ขอ เข้า มา หา

เรื่อง ทรัพย์ มรดก พระยา พฤตมา ก็ให้บอก เข้า มา
ไม่ทัน บอกให้ นั่ง เก้าอี้

ขอ ม ๑ (ทอง ย้อย) ดิฉัน มี, เรื่อง มา บอก,
ออก ขบ ขัน ฟัง ดิฉัน, แล้ว ต้อง เชื้อ, มัน เหลือ เหมาะ
ต้อง ยาก จน, ทน รก, เพราะ ดำ เกรว หะ ขอ เต็ม ตา,
กัน เลย ที่, เติมน เอง ดิฉัน ช้อ, นาย ถวิล, อย่า กิน ใจ
บุตร ชาย ใหญ่, พระยา พฤตมา, ทำ เหมาะ เหมาะ (หมอ
ความ สดุ้ง ปลาด) ข้า เมิน เกิน, กระมัง ตา, ว่า ขณะ เว
(ทอง ย้อย) ข้า อย่า เกรง, ว่า จะ หลุด, บอก ตรง ๆ
ดิฉัน นี้, ผู้ ถวิล, ที่ สิ้น ใจ ลูก ชาย ใหญ่, พระยา
พฤตมา, อย่า ให้อ หลง ดิฉัน เป็น คน, ปล้น ข่า, โทษา ลง
ถึง ต้อง ตั้ง, คุณ อาญา, ๑๕ ปี ๗ ๖ คำ เจรจา (เก่า
ว่า “ ขาย เขา ถึง ทำ ไกล ไป เมือง นก ได้ แก้ง บอก ข่า

ว่าตาย แต่รักกรุงเทพ บ้านเกิดเมืองนอนนี้
จึงผลักดันยอมไม่ให้ใครรู้จัก แลเก็บเงินที่ทำ
มาหาได้ โดยสุจริต มาซื้อที่ปลูกโรงแถวให้เขาเช่า แล
รับจ้างเขาแต่งเขียนแปลหนังสือเลี้ยงชีวิต มาโดยสุจริต
พอเงินพบนายไฉน หลานชาย มาเช่าห้องแถวตัวอยู่ ไม่
คิดจะขายชื่อให้ใครรู้จักเลยในชาตินี้ แต่มัน
จำเป็นเขาเองด้วย อ้ายขุนไชยชนะเขตร มั่นใจคำ
ทำให้เจ็บแค้นนัก”)

คลุ้มโปง ๑ (หมอล ความ) ไยคุณตา, จึง
ไม่มา, เสียแต่แรก ออกทำแปลก, แปลกหนอ,
ไม่พอที่ (ทองย้อย) เพราะเชื่อใจ, หลานไฉน, จะได้ดี
ครึ่งเดียวนี้, ชาวอ้ายฮุ่น, เป็นขุนไชย มั่นจะมา,
กว่าขยัน, ถ่มต้มบด ตักพค้อฮู้, น้องของมัน,

ไม่มันให้ มิใช่จะ เหมมา, เขาของ คัว, อย่ากตัญไป
 หลานไหน, นั้นจะ ยก, ให้ ปก ครอบ แต่ ขอ ท่าน,
 กิดอ่าน, ช่วยกัน บิด ให้ มิดชิด, อย่าให้ เขา, รู้เจ้า
 ของ พุด เป็น ที่, ท่านนี้ กิด, บิด ปรอง คอง จน ค้าง
 ค้าง, ให้ ไลน์, ชุนไชย แพ้ ข ๖ คำ เจริญ (ค้าง
 คน ค้าง นิ่ง อึ้ง ดักครุใหญ่ หมอ ความ เหลือ เชื้อ)

อม เมีย ๘ ๑ (หมอ ความ) คุณ ตา ว่า,
 นำ ประเมิด, ดี เกิน จริง (ทอง ย้อย) นิ่ง นิ่ง นิ่ง,
 อย่า ๆ ชน, หยาม คน แก่ (หมอ ความ) จริง เหมือน
 ว่า, เขอ ก็ หน้า, ปลาด แท้ แต่ ง่า แต่, ถ้า ประสงค์,
 โปรด ลง นาม ข ๒ คำ เจริญ (หมอ ความ เขียน
 พ่อ ลุง ลง ชื่อ ให้ ทน ที่ ทน ได้ นั้น ชุนไชย ชินะ เจริญ มา
 เตือน เมื่อไร จะ ถึง กำหนด หมอ ความ ว่า ให้ ดู

ประกาศใน หนังสือ พิมพ์ แต่ถึง สิ้น กำหนด ก็ไม่ได้ ออก
ด้วย มีตัว ท่าน ศาถวิถ บุตรชายใหญ่ ของพระยา พญาท่าน
มา รับ เสีย แล้ว ขุนไชยว่า จะ ยอม แบ่งให้ นายไฉน
๑ ส่วนใน สาม แล้ว นิหนา หมอ ความ ว่า ถึง ยังนี้
ก็ไม่ได้ ตก ลง ประมุข แบ่ง ๒ ส่วนใน ๓ จน ถึง ตัว
จะ เอา เพียง ๑๐ ชั่ง พอ คู่มี คำ เรือ หมอ ความ ก็ ว่า
ไม่ได้ ย้อนเถียง ว่า ทำไม คุณ ตู ต้อง แบ่งให้ หลาน
ถึง จะ ถูก พ่อ ตู ทำไม รู้ ไม่ ชั่งนี้ ยี่ม แต่ หมอ ความ
ก็ ว่า ท่าน ไม่ แบ่ง ชัก ว่า คุณ ตู อยู่ ไหน ? หมอ ความ
ก็ ว่า ท่าน ไม่ ให้ บอก ตำแหน่ง ขุนไชย โกรธ คำ ตู เอ๊ะอะไร
หมอ ความ หัว ร้อ พ่อ ตู ก็ ชั่ง ไม่ โกรธ ประเดี๋ยว
ก็ ย้อน วอน หมอ ความ วุ่น พ่อ ตู ว่า คาญ ก็ ถ้า
กลับ ไป กระซิบ ให้ หมอ ความ ตาม นายไฉน มา

หมอ ความ ก็ จดหมายให้คนใช้ ไป ในน ตัว ถิ่น
 ขวัญ แหว่น เข้า มา ชุนไชย ก็ พูด ว่า จะ แบ่ง ให้ น้อง
 เท้า น เท้า น หมอ ความ กระ ชิบ บอก ในน ว่า ได้ จด
 การ ให้ ส้ม บัด เป็น ของ ในน แล้ว ในน ตก ตกลง เป็น
 นาน แล้ว เข้า ไป ชัก หมอ ความ ว่า ใจ กัน หมอ ความ ว่า
 ย่า เพื่อ ร้อย ในน ขอ แบ่ง ๓ ส่วน ให้ หมอ ความ
 ส่วน ๓ ชุนไชย พี่ ส่วน ๓ ตัว ส่วน ๓ หมอ ความ ไม่ รับ จะ ขอ
 เอา แต่ ค่า ธรรมเนียม หมอ ความ จึง กระ ชิบ บอก ชุน
 ไชย ว่า เจ้า ของ มรดก ท่าน ยก ให้ นาย ในน แล้ว
 พูด ดัง ๆ ต่อ ไป ว่า คุณ ในน ยก ให้ ชุนไชย ๑ ส่วน ใน ๓
 ชุนไชย เลย อ้อน วอน ว่า ขอ คน ละ ครั้ง เกิด เดียว ชุน
 จะ พ้อง ศาสตร์ เดียว อ้อน วอน จน หมอ ความ ต้อง ชุน ว่า
 ถัก กัน ก็ ย่า เอา จึง ตก ลง เป็น รับ ตาม ที่ ให้)

บิต ม่าน

เรื่อง ภูพิน ห้อง

๓๓

ชุด ที่ ๗

(รวย ชู) ฉาก อย่าง ชุด ที่ ๑ ตัวละครมี

ไฉน แด หลวง แด่ ตัว ด้วย เรียก กุฏิ ขน ของ วุ่น จะไป
ขึ้น ตึกใหม่ ตำเร่ พ่อ ดุ นัง ภูพิน ห้อง อยู่ แกรก ๆ เคย ไม่
เหะเหะ กระ เขา พ่อ ขน ของ แด้ว ผัว หนุ่ม เมีย ตัว เขา
ก็ พา กัน ไป ยัง เหลือ แต่ พ่อ ดุ ยัง นัง ชำมะว่า ภู พิน ห้อง
แกรก ๆ อยู่ คน เดียว

ถึง โถด ๑ (ดุ) ตั้ง อยู่ เดียว, เบียด

ชั่ว, อีก ครา ตะฉี่ ใน ล่อง ปี่, นิด บาย, หาย วาม หวาม
หลาน ไฉน, ตไฟ หลวง, ตัว รูป งาม เป็น เพื่อน ยาม,

เจียบ เหวา, เปด่าเยเก สอง สาว หนุ่ม, รุ่ม รวย, คัก
 สวย หู เขาไป อยู่, กัน สำราญ, บ้าน สำเหว เหลือ
 แต่กู, กู ห้อง, ครอบโร เร โทมนัศ, โซ ซัดโซ เซ,
 อยู่เฮกา เกอะ แต่ ก่อน, ร่อน ไร่, ไร่ อยู่ได้ ทำ
 ผิด บาง, อย่างใจ, ได้ ฤ ๆ น่า อย่า เลี้ยง ยาก, กราก ครำ,
 เคย ทำ มา ก็ ทำไป, ตาม ยถา, ไม่ น่า ทยาน ทรัพย์
 มรดก, ของ กุยก, ให้ ทั้งนั้น แต่ บิดมัน, มี ให้ ฐ, ถึง หู หาดาน
 ตัว ผู้ยก, ตก คัดก, อยู่ ตัก ดาน เหว พ่อ หาดาน,
 ไม่ ปราณ, สอง คา แด เกอะ ตามใจ, ขอ ให้,
 จำเวญ จำเวญ เสื่อ ขอ เจริญ, เทวดา, รักษา แม่
 สไฟ หวดน, ส้มควร, กัน แท้ ๆ อ้าย สูง แก่, นับ วัน,
 จะ พัดน ตาย ได้ เท่าไร, กินไป, เท่า ได้ มา เลี้ยง ชั่ว,
 ประสา จน, ไม่ ขวน ขวาย ถึง ยัง ไร่, ยัง ไร่ ยัง ไร่, ใจ สบาย

จะ รุ่ย วาย, วิก ๆ, อิก ทำไม ยัง น้อย จิตร, แต่ ดุจ
 คิด, เลี้ย คาย หลาน ไคร่ พบ พาน, วิสาสะ, กับ ไฉน
 อยาก พุดจา, วิสาสะ, หลวน ไร่ไฟ แต่ ทำไ้, เขาไป
 ณ์, ไม่ กัดับ มา ๖ ๑๔ คำ เจริจา (บ่น ๆ แล้ว ก็
 หิว รือ แค่น ๆ หิว รือ แค่น ๆ แล้ว ก็ บ่น มือ ก็ ภูผา ห้อง
 แกรก ๆ ๆ ๆ ทน ไต นั้น นาย ไฉน กับ หลวน หลวน เข้า มา)

ดวง พระราศ ตัด ๑ (ไฉน) ชัน จริง ดุจ, ยุ่ง
 อยุ่, ภูผา ห้อง ไม่ เก็บ ของ, สาระพัด, จัด เลือ ผัว
 ดู เกิดดู, ดุจ ไม่ รู้, ฤา เวธา วัน ฤกษ์ พา, ชัน บ้าน,
 การใหญ่โต (ดุจ ตกใจ) เก็บ เข้า ของ, กัน ทำไม,
 ไปไหน ถ้า ไม่ ประสา, ไม่ เคย นึก, พิลึก ๑๒ (ไฉน)
 คำ ยัง ไ้, ดุจ ไม่ ไป, จาก เรือน โส ได้ หลาน รือ, ไป
 เท่านั้น, ฤา ฉน ไค, ถ้า ดุจ ไม่, ไป ด้วย กัน, กระหลาน แล้ว

หลานจะ แก้ว, อยู่ที่นี่, หนีไม่ไหว เสี้ยแรง มี, คัก ราม,
 งาม กระไร ทั้งให้ ใคร, อยู่ละ รุง, ยุ่งเสี้ย การ
 (รุง) เรื่องอะไร, ก็ไม่รู้, มัว ฎ พิน รุงไม่ คั้น,
 ดอก ส้มบัต, พัด ฎ ฐาน ไม่ได้ กวน, ชวน ลัก คำ,
 มัว ทำงาน หนี พ่อ หลาน, กลับ มา หา, ว่าไม่ไป
 (หลาน) หลานไม่ หนี, ไม่ ฝั้น, คัด ฉันท ฎ ชาติ ต้อง
 ขาว, ะนา รุง, ด้วย ยุ่งใหญ่ แสร แ่ง แสร งอน, ตอน
 ขาว, น่า กัด ฎ ใจ หลานไปไหน, รุงไป ด้วย, ต่าง ช่วย กัน
 รุง พิกัด, เป็น คน อื่น, ฎ คั้น เต็น หนี หลาน เห็น,
 คราว เดียว, กัน เจียว นั้น (โฉน) เสี้ย เกิด รุง, ยุ่ง ทำ
 ไม่, ไป แล้ววัน รก ยนต์ มา, หัก คั้น, ขนของพอ ๒ ๓๒ คำ
 เจรจา (คา รุง ทำ อโย อโย ที่ แท้ ดี ใจ ถูก ขาว มณ ฎ เกือบ

เรื่อง กุณ หอง

๓๗

กาย พอ หลานชาย หลาน สไฟช่วย หยิบ เสื้อผ้า มา
แต่งให้ แด่ช่วย ประคอง ตา แก่ ก็ ลูก ขึ้น ย่อง แย่ง
ดู หลานชาย แด่ หลาน สไฟ ทางโน้น ที่ทางนี้ ที่ ให้
คิดให้พรพด่า เดินจะมา ขึ้น รถยนต์ “อายุวรรณ
โน สู้ยัง พะดัง หนา พ่อ หนา อายุวรรณโน สู้ยัง พะดัง
หนา แม่ หนา ลูกจะได้ ฝากไข่ ลูกจะได้ ฝากผี
จำเริญ ๆ หนา พ่อ หนา จำเริญ ๆ หนา แม่ หนา”
ภาวนาไป จนจะ ออก ประตูโรง แกว แล้ว ก็ หัน หน้า
มา หา คน ดู เบ็ด หมวก คำ นม ยิ้ม แค “ดีฉัน กราบ ลา ที่
อายุวรรณโน สู้ยัง พะดัง ถิด หนา พ่อ เจ้า ประคุณ
แม่ เจ้า ประคุณ ดีฉัน กราบ ลา ไป อยู่กะ หลานชาย

หตาม ๕ไฟ ของ ดีฉัน ละ จำเวญ จำเวญ เกิด หนา พ่อ
 เจ้า ประคุณ แม่เจ้า ประคุณ” หัวร่อ ฮ่า ๆ ๆ ๆ ๆ
 “สบายใจ !” ฮ่า ๆ ๆ ๆ)

บิต ม่าน

ศุภมัตต

